

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2022/1011 AL COMISIEI**din 10 martie 2022**

de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează modul de determinare a expunerilor indirecte față de un client care provin din contracte derivate și contracte derivate de credit, atunci când contractele nu sunt încheiate direct cu respectivul client, dar instrumentul de datorie sau de capital suport a fost emis de clientul respectiv

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, în special articolul 390 alineatul (9) al treilea paragraf,

întrucât:

- (1) Determinarea valorilor expunerii indirecte față de un client care provine din contracte derivate și contracte derivate de credit în scopul expunerilor mari ar trebui să difere de metoda de calcul a valorii expunerii utilizată pentru cerințele de capital bazate pe risc prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, deoarece o stare de nerambursare a instrumentului-suport ar putea duce la profit în locul unei pierderi. Prin urmare, valoarea expunerii indirecte ar trebui să depindă de pierderea (mai exact, valoarea pozitivă a expunerii) sau de câștigul (mai exact, valoarea negativă a expunerii) care ar rezulta dintr-o potențială stare de nerambursare a instrumentului său suport. În cadrul regimului expunerilor mari prevăzut în partea a patra din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în cazul expunerilor din portofoliul de tranzacționare, instituțiile pot compensa pozițiile pozitive și negative pe aceleași instrumente financiare sau, în anumite condiții, pe instrumente financiare diferite, emise de un anumit client. Expunerea netă globală față de un client individual este luată în considerare numai dacă este pozitivă. În mod similar, expunerea netă globală față de un anumit client, după includerea expunerilor indirecte față de clientul respectiv care provin din contracte derivate sau contracte derivate de credit alocate portofoliului de tranzacționare, ar trebui luată în considerare numai dacă este pozitivă. Pentru a evita orice compensare a expunerilor indirecte care provin din contracte derivate sau contracte derivate de credit alocate în afara portofoliului de tranzacționare, orice valoare negativă a expunerii indirecte care provine din pozițiile respective ar trebui stabilită la zero.
- (2) Pentru a se asigura că riscul de nerambursare este reflectat în mod corespunzător, valoarea expunerii indirecte a opțiunilor, indiferent dacă sunt alocate portofoliului de tranzacționare sau în afara portofoliului de tranzacționare, ar trebui, prin urmare, să depindă de modificările prețurilor opțiunilor care ar rezulta din nerambursarea respectivului instrument-suport, de exemplu valoarea de piață a opțiunii pentru opțiunile call și valoarea de piață a opțiunii minus prețul său de exercitare pentru opțiunile put.
- (3) Scopul derivatelor de credit este de a transfera riscul de credit în legătură cu debitorii fără a transfera activele propriuzise. Rolul pe care îl joacă instituțiile în calitate de vânzător al protecției sau cumpărător al protecției și tipul de derivat de credit la care participă ar trebui să fie luate în considerare pentru determinarea valorii expunerii indirecte a instrumentului-suport. Prin urmare, expunerea indirectă ar trebui să fie egală cu valoarea de piață a contractului derivat de credit, care ar trebui ajustată cu suma datorată sau preconizată a fi primită de la contraparte în cazul în care emitentul instrumentului de datorie suport intră în stare de nerambursare.
- (4) Pentru alte tipuri de contracte derivate care constituie o combinație de poziții lungi și scurte, pentru a se asigura că se reflectă riscul exact de nerambursare, instituțiile ar trebui să descompună aceste contracte derivate pe segmente cu tranzacții individuale. Numai segmentele cu risc de nerambursare, în cazul în care instituțiile prezintă un risc de pierdere în caz de nerambursare, ar trebui să fie relevante pentru calcularea valorii expunerii indirecte care provine din contractele derivate respective. Cu toate acestea, în cazul în care instituțiile nu sunt în măsură să aplice această metodologie și să asigure un tratament prudent, ar trebui să li se permită instituțiilor să determine valoarea expunerii indirecte a instrumentelor-suport ca fiind pierderea maximă pe care ar putea să o suporte în urma intrării în stare de nerambursare a emitentului instrumentului-suport la care se referă contractul derivat.

⁽¹⁾ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

- (5) Contractele derivate pot fi subscribe pe instrumente cu mai multe nume de referință suport. În ceea ce privește aceste instrumente derivate cu mai multe elemente-suport, atunci când o instituție poate aplica abordarea de tip *look through* la numele de referință suport, și pentru a se asigura că se utilizează metoda cea mai exactă, valoarea expunerii indirecte ar trebui calculată prin analizarea variației prețului instrumentului derivat în cazul intrării în stare de nerambursare a fiecăruia dintre numele de referință suport ale instrumentului cu mai multe elemente-suport. Pentru a asigura coerența cu cadrul privind expunerile mari aplicabil tranzacțiilor în care există o expunere la active-suport, articolul 6 alineatele (1) și (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1187/2014 al Comisiei ⁽²⁾ ar trebui să se aplice pentru a atribui expunerile clientului identificat, unui client distinct sau clientului necunoscut. În cazurile în care instituțiile nu sunt în măsură să aplice abordarea de tip *look-through* sau în cazul în care aplicarea unei abordări de tip *look-through* la un instrument derivat cu mai multe nume de referință este excesiv de împovărătoare pentru instituții și pentru a se asigura un tratament prudent, instituțiile ar trebui să calculeze valoarea expunerii indirecte analizând variația prețului instrumentului derivat în cazul intrării în stare de nerambursare a tuturor acestor nume de referință suport. În mod similar, pentru a se asigura coerența cu cadrul privind expunerile mari aplicabil tranzacțiilor în care există o expunere la active-suport, articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1187/2014 ar trebui să se aplice pentru a atribui expunerea unui client distinct sau clientului necunoscut. În toate cazurile în care instrumentele-suport sunt atribuite clientului necunoscut, pentru a se evita riscul ca valorile negative ale expunerilor indirecte să fie compensate cu valori pozitive ale expunerilor indirecte, instituțiile ar trebui să stabilească la zero orice valoare negativă a expunerilor indirecte.
- (6) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de Autoritatea Bancară Europeană.
- (7) Autoritatea Bancară Europeană a organizat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat eventualele costuri și beneficii aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Norme generale pentru determinarea valorii expunerii indirecte față de un client care provine din contracte derivate și contracte derivate de credit

- (1) Instituțiile calculează valoarea expunerii indirecte față de un client care provine din contractele derivate enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și din contractele derivate de credit, atunci când contractele derivate nu au fost încheiate direct cu respectivul client, dar instrumentul de datorie sau de capital suport a fost emis de clientul respectiv, în conformitate cu metodologia prevăzută la articolele 2-5 din prezentul regulament.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care instrumentele-suport sunt incluse într-un indice pe datorii, pe acțiuni sau pe swapuri pe riscul de credit sau într-un organism de plasament colectiv sau în cazul în care contractele derivate au mai multe nume de referință suport, instituțiile calculează valorile expunerii indirecte față de un client care provine din contractele derivate menționate la alineatul (1) și contribuția expunerii respective la expunerea față de un client în conformitate cu metodologia prevăzută la articolul 6.
- (3) În cazul în care contractele derivate și contractele derivate de credit menționate la alineatul (1) sunt alocate portofoliului de tranzacționare, în urma calculării valorilor expunerilor indirecte față de un client care provin din contractele respective, instituțiile includ valorile expunerilor respective în expunerile față de clientul respectiv în portofoliul de tranzacționare. După agregare, expunerile nete negative față de client se stabilesc la zero.

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1187/2014 al Comisiei din 2 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru determinarea expunerii globale față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură din punctul de vedere al tranzacțiilor cu active-suport (JO L 324, 7.11.2014, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

(4) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), în cazul în care contractele derivate și contractele derivate de credit menționate la alineatul (1) sunt alocate în afara portofoliului de tranzacționare și în cazul în care, în urma calculării valorilor expunerilor indirecte față de un client care provin din contractele respective, expunerile indirecte au o valoare negativă, instituțiile trebuie să stabilească la zero valorile expunerilor respective înainte de a le lua în calcul în expunerile față de clientul respectiv.

Articolul 2

Alocarea expunerilor indirecte pe categorii de contracte derivate

Instituțiile alocă expunerile indirecte menționate la articolul 1 alineatul (1) uneia dintre următoarele categorii de contracte derivate:

- (a) opțiuni pe instrumente de datorie și de capital;
- (b) contracte derivate de credit;
- (c) toate celelalte contracte derivate enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care au ca activ-suport un instrument de datorie sau de capital și care nu sunt incluse în categoriile menționate la litera (a) sau (b) de la prezentul alineat.

Articolul 3

Calcularea valorii expunerii indirecte pentru opțiunile pe instrumente de datorie și de capital

(1) Sub rezerva alineatelor (2), (3) și (4) de la prezentul articol, instituțiile calculează valoarea expunerii indirecte pentru opțiunile menționate la articolul 2 litera (a) ca suma dintre valoarea de piață curentă a opțiunii și cuantumul datorat contrapărții opțiunii ca urmare a unei potențiale stări de nerambursare a emitentului instrumentului-suport din care se scade cuantumul datorat instituției de către contrapartea respectivă în cazul respectiv.

(2) Pentru opțiunile call, valoarea expunerii indirecte este egală cu valoarea de piață a opțiunii. Pentru o poziție lungă în cadrul unei opțiuni call, valoarea expunerii indirecte este pozitivă, iar pentru o poziție scurtă în cadrul unei opțiuni call, valoarea expunerii indirecte este negativă.

(3) Pentru opțiunile put, valoarea expunerii indirecte este egală cu diferența dintre valoarea de piață a opțiunii și prețul său de exercitare. Pentru o poziție scurtă în cadrul unei opțiuni put, valoarea expunerii indirecte este pozitivă, iar pentru o poziție lungă în cadrul unei opțiuni put, valoarea expunerii indirecte este negativă.

(4) Prin derogare de la alineatul (3), pentru opțiunile put care nu au un preț de exercitare disponibil la data tranzacției, ci într-o etapă ulterioară, instituțiile utilizează prețul de exercitare modelat preconizat care este utilizat pentru calcularea valorii juste a opțiunii.

(5) În cazul în care valoarea de piață a opțiunii nu este disponibilă la o anumită dată, instituțiile utilizează valoarea justă a opțiunii la data respectivă. În cazul în care nici valoarea de piață, nici valoarea justă a unei opțiuni nu sunt disponibile la o anumită dată, instituțiile utilizează cea mai recentă valoare de piață sau valoare justă. În cazul în care nici valoarea de piață, nici valoarea justă a unei opțiuni nu sunt disponibile pentru nicio dată, instituțiile utilizează valoarea la care opțiunea este evaluată în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

Articolul 4

Calcularea valorii expunerii indirecte pentru contractele derivate de credit

(1) Valoarea expunerii indirecte față de un client care provine din contractele derivate de credit menționate la articolul 2 litera (b) este egală cu suma dintre valoarea de piață curentă a contractului derivat de credit și cuantumul datorat contrapărții la contractul derivat de credit ca urmare a unei potențiale stări de nerambursare a emitentului instrumentului-suport din care se scade cuantumul datorat instituției de către contrapartea respectivă în cazul respectiv.

(2) În cazul în care valoarea de piață a unui contract derivat de credit nu este disponibilă la o anumită dată, instituțiile utilizează valoarea justă a contractului derivat de credit de la data respectivă. În cazul în care nici valoarea de piață, nici valoarea justă a contractului derivat de credit nu sunt disponibile la o anumită dată, instituțiile utilizează cea mai recentă valoare de piață sau valoare justă. În cazul în care nici valoarea de piață, nici valoarea justă a unui contract derivat de credit nu sunt disponibile pentru nicio dată, instituțiile utilizează valoarea la care contractul derivat de credit este evaluat în conformitate cu cadrul contabil aplicabil.

Articolul 5

Calcularea valorii expunerii indirecte pentru alte contracte derivate enumerate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Atunci când calculează valoarea expunerii indirecte față de un client care provine din alte contracte derivate menționate la articolul 2 litera (c), inclusiv swapuri, contracte futures sau forward, instituțiile descompun segmentele cu tranzacții multiple în segmente cu tranzacții individuale.

(2) Pentru segmentele de tranzacții menționate la alineatul (1) care implică un risc de nerambursare aferent emitentului instrumentului-suport, instituțiile își calculează valoarea expunerii indirecte ca și cum acestea ar fi poziții pe segmentele respective.

(3) În cazul în care o instituție nu este în măsură să aplice tratamentul prevăzut la alineatele (1) și (2), aceasta determină valoarea expunerii indirecte față de emitentul instrumentelor-suport ca fiind pierderea maximă pe care instituția ar suporta-o în urma unei potențiale stări de nerambursare a emitentului instrumentelor-suport la care se referă contractul derivat.

Articolul 6

Calcularea valorilor expunerilor indirecte care provin din contracte derivate cu mai multe instrumente-suport

(1) Atunci când determină valoarea expunerii indirecte față de un client care provine din contracte derivate subscrise pe indici pe datorii, pe acțiuni sau pe swapuri pe riscul de credit ori pe un organism de plasament colectiv, sau cu mai multe nume de referință suport, instituțiile aplică abordarea de tip *look through* la toate instrumentele-suport individuale și calculează valorile expunerilor indirecte ca variație a prețului contractului derivat în caz de stare de nerambursare a fiecăruia dintre numele de referință suport. Instituțiile atribuie fiecare valoare a expunerii indirecte fie unui client identificat, fie unui client distinct, fie clientului necunoscut, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatele (1) și (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1187/2014.

(2) În cazul în care o instituție nu poate să aplice abordarea de tip *look through* la toate instrumentele-suport individuale ale contractului derivat, astfel cum se prevede la alineatul (1), sau în cazul în care acest lucru ar fi excesiv de împovărător pentru instituție, aceasta:

- (a) aplică abordarea de tip *look through* la instrumentele-suport individuale la care instituția poate să facă aceasta sau în privința cărora nu ar fi excesiv de împovărător pentru instituție să facă aceasta și calculează valoarea expunerii indirecte în conformitate cu alineatul (1);
- (b) în cazul instrumentelor-suport la care instituția nu poate să aplice abordarea de tip *look through* sau în privința cărora ar fi excesiv de împovărător pentru o instituție să facă aceasta, instituția calculează valoarea expunerii indirecte analizând variația prețului contractului derivat în caz de stare de nerambursare a tuturor respectivelor nume de referință suport.

Valoarea expunerii indirecte menționată la prezentul alineat primul paragraf litera (b) se atribuie fie tranzacției cu instrumente financiare derivate în calitate de client distinct, fie clientului necunoscut, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1187/2014.

(3) Prin derogare de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, în cazul în care valorile expunerilor indirecte urmează să fie atribuite clientului necunoscut, astfel cum se prevede la articolul 6 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 1187/2014 al Comisiei, și în cazul în care valorile expunerilor indirecte sunt negative, instituția stabilește la zero aceste valori ale expunerilor indirecte înainte de a le lua în calcul pentru expunerile față de clientul necunoscut.

Articolul 7

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 martie 2022.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN
